

Gül Desem de Gülmez

– Güler Öz · 26 Ocak 2012

Hicranlı bu yürek, yarası bitmez
Bahtsızlık yelleri, başımdan gitmez
Virane bağımda, mutluluk bitmez
Gül desem de gülmez, divane gönül

Gözyaşlarım durmaz, akan bir dere
Sanki mahkûm oldum, hain kedere
Asla gücüm yetmez, onmaz kadere
Gül desem de gülmez, divane gönül

Ben siyah büründüm, elalem allar
Mutluluk uzaktan, bana el sallar
Kaderime sitem, baktığım fallar
Gül desem de gülmez, divane gönül

Karakışlar geçer, baharım gelmez
Şans dediğimiz şey, kahrımı delmez
Aklım heder olmuş, bahtımı çelmez
Gül denince gülmez, divane gönül

Kuytu yalnızlığım, yürek bin pare
Düşünür dururum, bulamam çare
Sabrım dayandım, ettim idare
Gül desem de gülmez, divane gönül

Mutlu görünsem de, yürek kanıyor
Vurgun yemiş gibi, canım yanıyor
Bazen de umuda, ruhum kanıyor
Gül denince gülmez, divane gönül

Hazan yağmurları, bir türlü dinmez
Beklerim göklerden, hiç medet inmez
Dünya denilen han, canıma sinmez
Gül desem de gülmez, divane gönül

Yıllar gelip geçer, ömrüm biçare
Maziye bakarım, hep pare pare
Hayat denen oyun, açtı bin yare
Gül denince gülmez, divane gönül

Yetmiyor mu felek, yağdırdığın kar
Ne yollar görünür, ne sevdiğim yâr
Bak yine düşürdün, ruhuma efkâr
Gül desem de gülmez, divane gönül

Kaderden kaçılmaz, boşa bu çaba
“Gün gelir değişir” derler, acaba
Hayat üzerimde, közden bir aba
Gül desem de gülmez, divane gönül

g.öz))